

Яна Вікторівна Озерянська – студентка I курсу Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Вікторія Олегівна Панкратова** – доцент кафедри
юридичних дисциплін Сумської філії Харківського національного
університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ЗАПОБІГАННЯ ЖІНОЧІЙ ЗЛОЧИННОСТІ

В останні роки в Україні зростає загальна кількість кримінальних злочинів, серед яких є вагомий відсоток тих злочинів, які вчиняють жінки.

Тематика жіночої злочинності постійно привертає увагу вчених та практиків. Зумовлено це не тільки тим, що злочинність завжди визнавалась особливо небезпечним соціально деструктивним феноменом, але й тим, що питання запобігання є однією з важливих проблем сучасної кримінально-правової та кримінологічної політики держави.

Серед учених, що займалися в різний час проблемами жіночої злочинності, слід зазначити Ю. М. Антоняна, М. І. Арсеньєву, Л. Ф. Богданову, Т. З. Волкову, М. Н. Голоднюк, Ю. В. Жульову, А. Н. Ільяшенко, Н. В. Михайлову, Е. А. Моськіну, Н. Н. Перетокіну, Г. І. Сиздикову, Л. Ф. Усманову, Г. І. Шведінську. Разом із тим дослідженнями, проведеними названими вченими, не вичерпали проблеми вивчення жіночої злочинності.

Метою роботи є дослідження теоретичних засад запобігання жіночій злочинності.

Запобігання злочинності жінок – це комплекс державних, соціальних, правових, психологічних заходів, спрямованих на попередження, виявлення та протидію негативних чинників, що сприяють протиправній поведінці, з урахуванням біологічних та психологічних властивостей дівчат [1,17].

Типовим для жінок злочином стає сексуальне рабство, незаконна експлуатація дітей. Також за останні роки зросла кількість крадіжок, вчинених жінками. Кожна п'ята виявлена злочинниця – крадійка. Крадіжки всіх видів частіше вчиняються жінками в містах. Серед них значна частина тих, хто неодноразово притягувався за це до кримінальної відповідальності [3, с.49].

Причини жіночої злочинності – це інститути сім'ї, збільшується напруженість у суспільстві, конфлікти між людьми, на роботі, нестача коштів.

Запобігання жіночій злочинності – невід'ємна частина системи запобігання злочинності взагалі. Вона також здійснюється на двох рівнях: загальносоціальному і спеціально-кримінологічному.

Загальносоціальне запобігання жіночій злочинності – це завдання соціально-економічної та політичної систем країни вжити обґрунтованих, ефективних, комплексних, конкретних, реальних за часом заходів щодо вдосконалення тих відносин, які стосуються проблеми становища жінки в нашому суспільстві.

Спеціально-кримінологічне запобігання жіночій злочинності складається із заходів кримінологічної профілактики, відвернення злочинів та їх припинення [2, с.119].

Для її вирішення велике значення має виховання «жіночності», особливо для припинення зростання насильницької злочинності серед жінок, що є великою загрозою для етичного здоров'я суспільства. Воно має починатися в сім'ї, а закріплюватися в школі. Значну роль у профілактиці злочинності жінок відіграє допомога сім'ї, у тому числі в рамках спеціальних програм. Окрім фінансової і матеріальної, сім'ї повинні отримувати істотнішу допомогу по догляду за дітьми, термінову допомогу в кризовій ситуації (наприклад, у зв'язку з хворобою одного з її членів, у разі розпаду сім'ї), різного роду рекомендації, особливо для самотніх матерів.

Профілактика злочинності жінок повинна здійснюватись у комплексі тактичних та стратегічних заходів. До таких заходів слід віднести:

- вдосконалення законодавства і практики його застосування в плані гуманності й милосердя до жінок, що вчинили злочин;
- посилення соціальної підтримки безробітних жінок (збільшенні матеріальної допомоги, сприяння їх професійній перепідготовці, створенні додаткових робочих місць для жінок);
- поліпшення побутових умов життя, зміцнення родини, поліпшення умов праці жінок, щоб завантаженість на роботі не заважала догляду за дітьми чи повноцінному відпочинку;
- організація теоретичних і методичних досліджень з проблем профілактики правопорушень серед жінок, узагальнення досвіду (у тому числі зарубіжного) і впровадження в практику найефективніших методів цієї роботи, підготовка та підвищення кваліфікації фахівців з даної проблеми;
- прийняття дієвої, а не популістської і формальної законодавчої бази для вирішення або пом'якшення економічних, духовних і правових проблем жінок, проведення гендерного аналізу законодавства та жорсткий контроль за виконанням цих законів у майбутньому [4, с.209].

Отже, запобігання злочинності жінок повинно здійснюватися у двох напрямках. По-перше, це заходи, направлені на виявлення, нейтралізацію і усунення чинників, обставин, ситуацій, обумовлюючих віктимізацію жінок, що сприяє надалі становленню особи злочинниці.

По-друге, це заходи, направлені на виявлення, нейтралізацію і усунення чинників, обставин, ситуацій, що обумовлюють віктимну поведінку осіб, відносно яких скоюють злочини жінки.

Література

1. Алауханов Е.О. Криминологическая характеристика и профилактика преступлений среди женщин // Кримінальне право України. – 2016. – №11. – С. 16-29.
2. Бакаєв О.В. Профілактика правопорушень серед учнівської молоді / Педагогічно-правова профілактика правопорушень серед учнівської молоді: Наук. -метод. зб. статей. – К., 1997. – 390 с.
3. Корнякова Т. В. Криминологічний аналіз жіночої злочинності / Т. В. Корнякова // Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. – 2016. – Вип. 1. – С. 49-51.
4. Тимченко А.П., Момотюк В.О. Попередження жіночої злочинності в Україні / А. П. Тимченко // Молодіжний науковий юридичний форум: [Матеріали Всеукраїнської науково – практичної конференції до Дня науки, м. Київ, Національний авіаційний університет, 18 травня 2017 р.] Том 1. – Тернопіль: Вектор. – С. 49-52.

Богдана Миколаївна Петренко – студентка II курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Марина Євгенівна Василенко** – доцент кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат педагогічних наук, доцент

ПРОФЕСІЙНА ЕТИКА СУДДІВ, ПРОКУРОРІВ, АДВОКАТІВ

Авторитет суду та його рішень багато в чому пов'язується з авторитетом судді, оцінкою його поведінки як у сфері судочинства, так і поза межами його професійної діяльності. Це саме стосується і авторитету органів прокуратури і адвокатури.

За останні роки найбільша увага суспільства прикута саме до позаробочої поведінки суддів, прокурорів та адвокатів, їх дозвілля та майнового стану. Випадки порушення окремими представниками вказаних професій морально-етичних принципів привертають увагу громадськості, знаходять своє постійне висвітлення та обговорення в ЗМІ.

На думку міжнародних експертів, які в рамках різних існуючих сьогодні проектів досліджують судову систему України, для того, щоб суди були забезпечені громадською підтримкою, громадяни мають бути впевнені, що судді, по-перше, діятимуть етично, і вже по-друге, виконуватимуть свої обов'язки справедливо і безсторонньо,